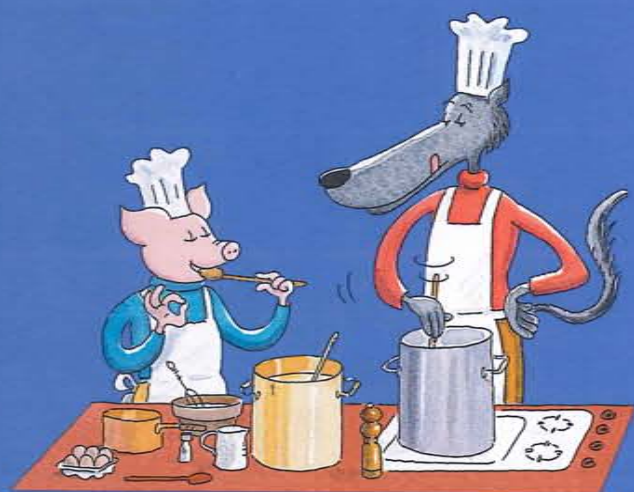
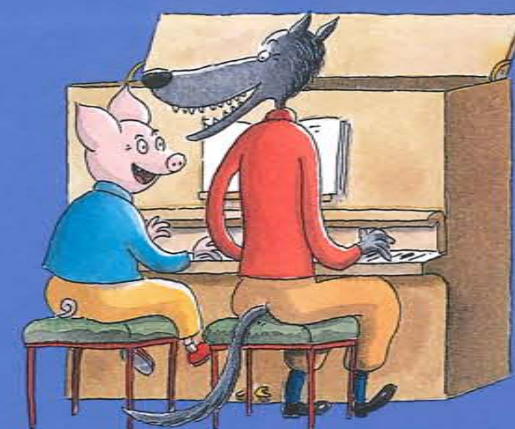

Geoffroy de Pennart

Ψέματα!

Για τη Μάγια

ΨΕΜΑΤΑ!

Τίτλος πρωτοτύπου: *Mensonges !*

Μετάφραση: Αργυρώ Παπίνη
Επιμέλεια-Διόρθωση: Μάνος Μπονάκος

© Kaléidoscope 2017

© 2019, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., για την ελληνική γλώσσα

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 2019

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
www.epbooks.gr

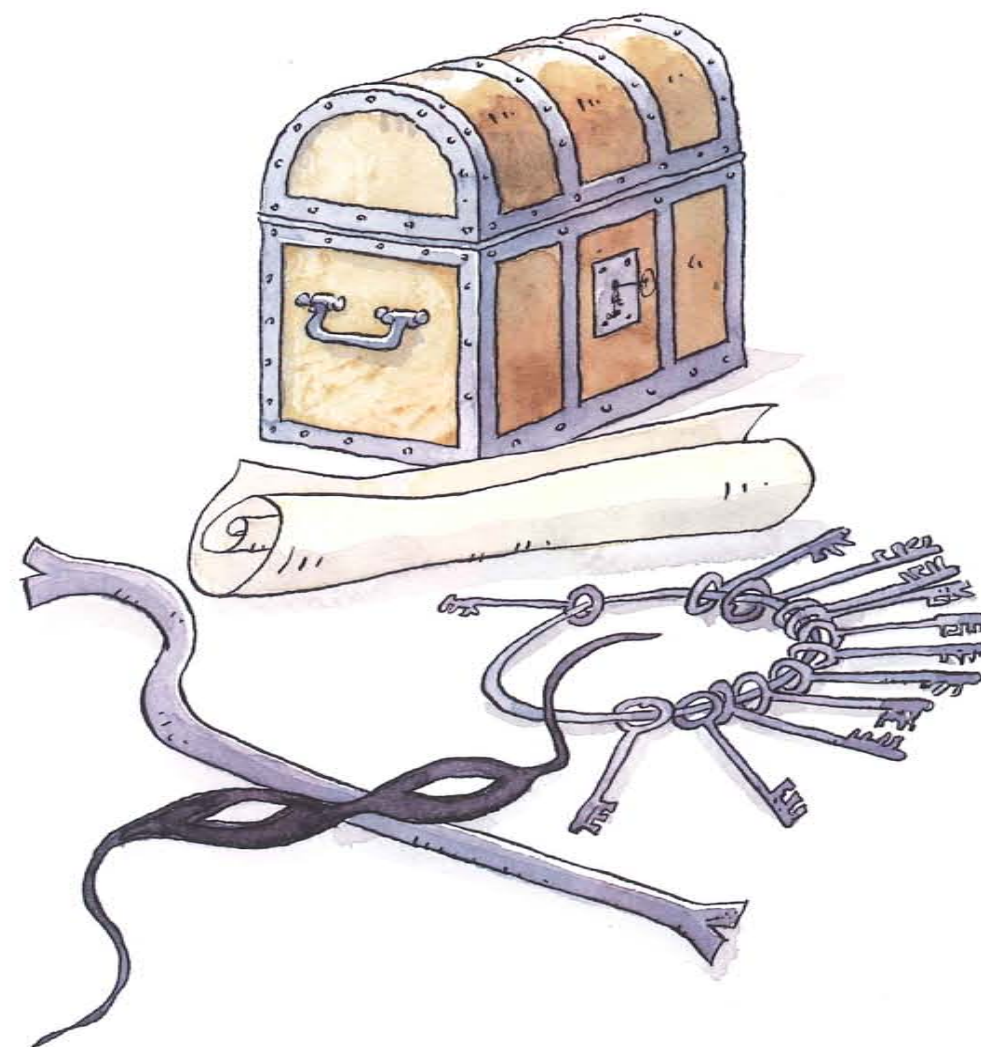
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής,
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

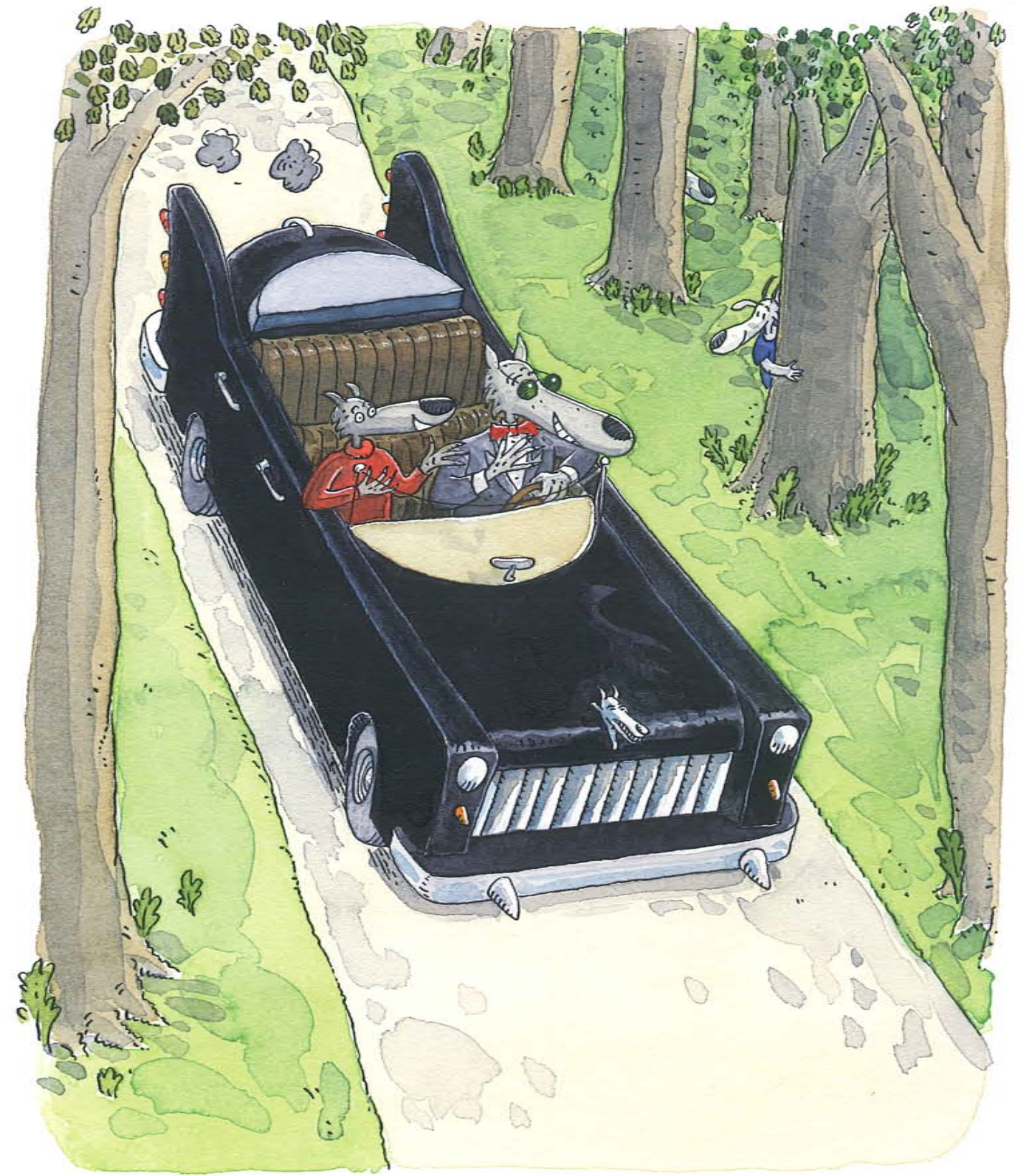
ISBN 978-960-569-927-7

Geoffroy de Pennart

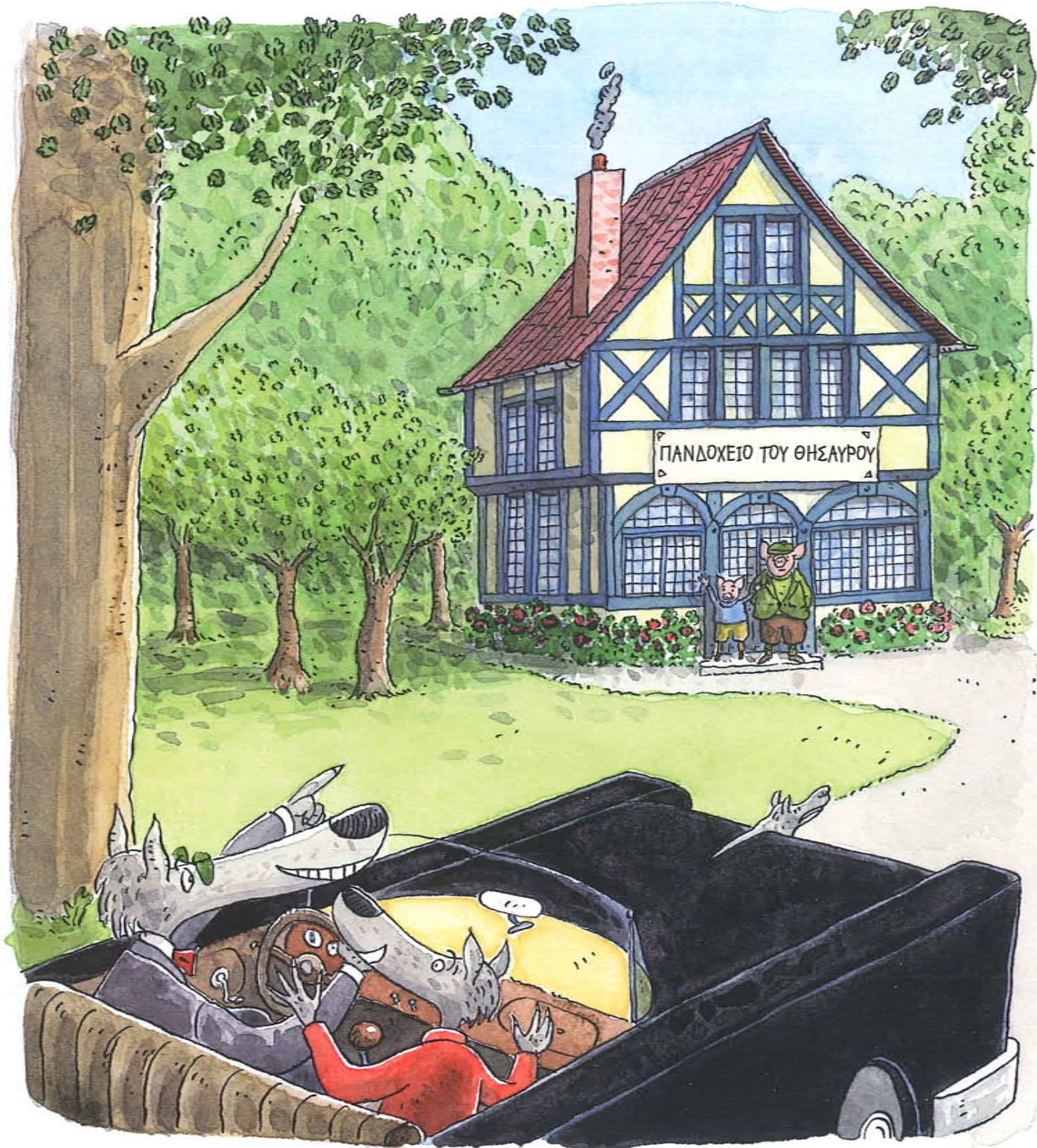
Ψέματα!

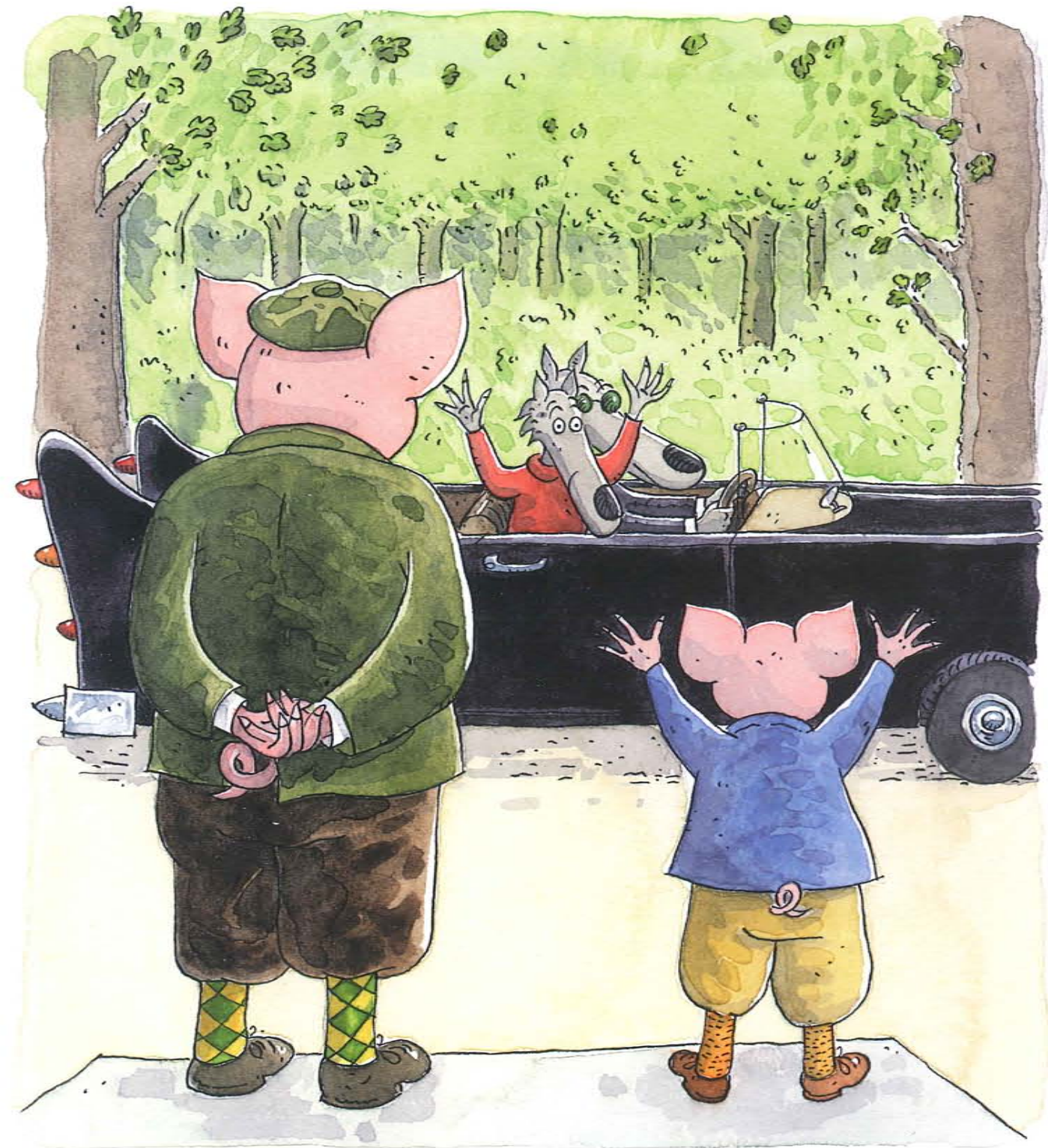
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Λουκάς είναι μέσα στο αυτοκίνητο μαζί με τον πατέρα του.
«Μπαμπά, ο Μελέτης είναι φίλος μου. Θέλω να μου υποσχεθείς
πως θα 'σαι ευγενικός με τους γονείς του» λέει ο Λουκάς.
«Εντάξει, εντάξει» μουρμουρίζει ο Ιγκόρ. «Αλλά είναι γουρούνια.
Αν με φοβηθούν, δεν θα φταίω εγώ».

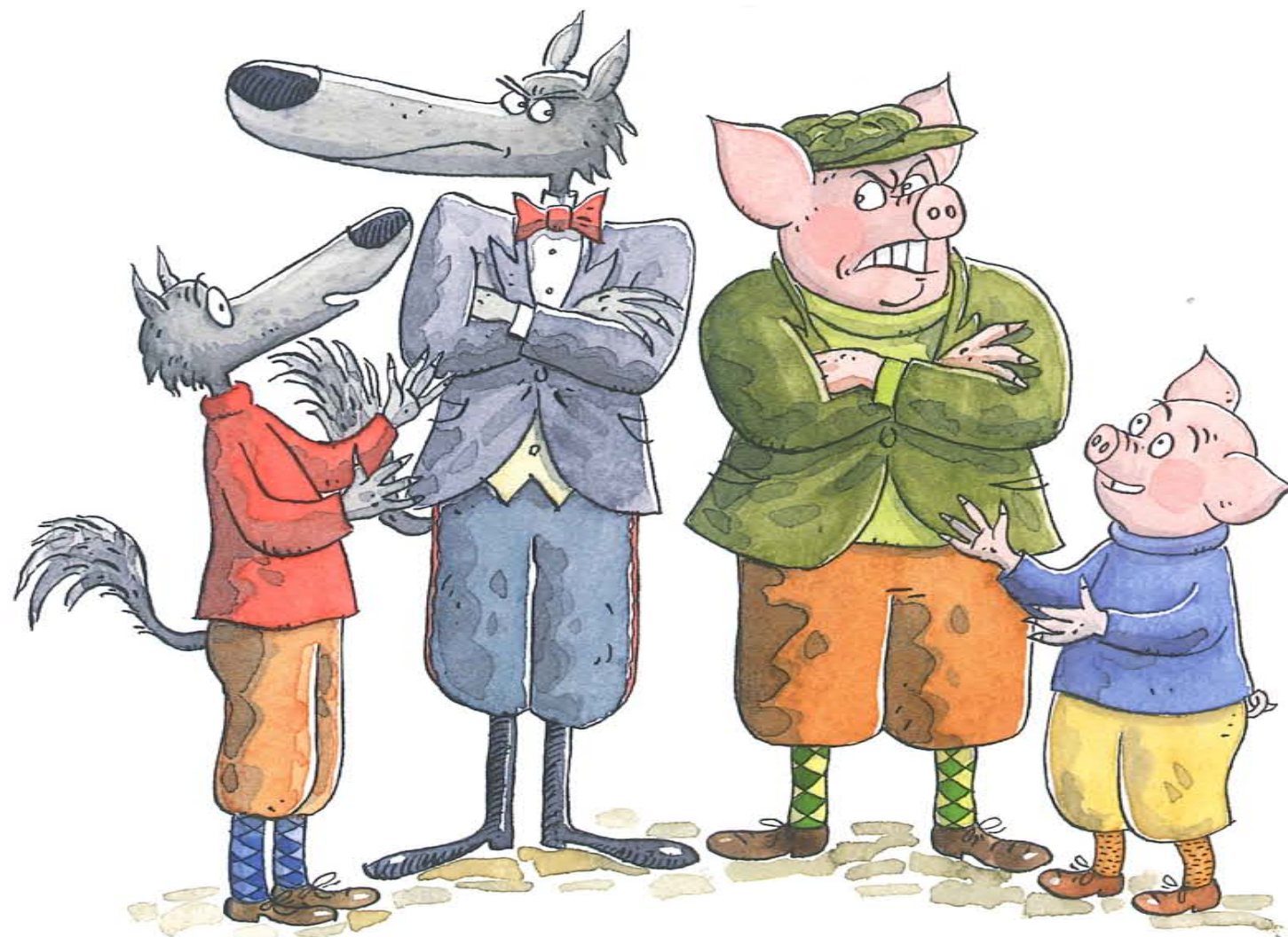
Ο Λουκάς γελάει. «Μην ανησυχείς, ο πατέρας του Μελέτη
δεν είναι κανένας φοβητσιάρης. Ορίστε, φτάσαμε».
«Αν είναι δυνατόν! Το ξέρω αυτό το μέρος!» λέει έκπληκτος ο Ιγκόρ.
«Είναι το παλιό Πανδοχείο του πειρατή».

Ο Μελέτης και ο πατέρας του, ο Λεονάρδος,
τους περιμένουν στο κατώφλι. Η αλήθεια είναι πως
ο Λεονάρδος φαίνεται δυνατός και θαρραλέος.

Οι δυο μπαμπάδες κοιτάζονται και... ξαφνικά...
 «ΕΣΥ! Εσύ είσαι ο πατέρας του Λουκά!»
 «Κι εσύ ο πατέρας του Μελέτη;»
 «Τι; Γνωρίζετε;» ρωτάνε έκπληκτα τα παιδιά.

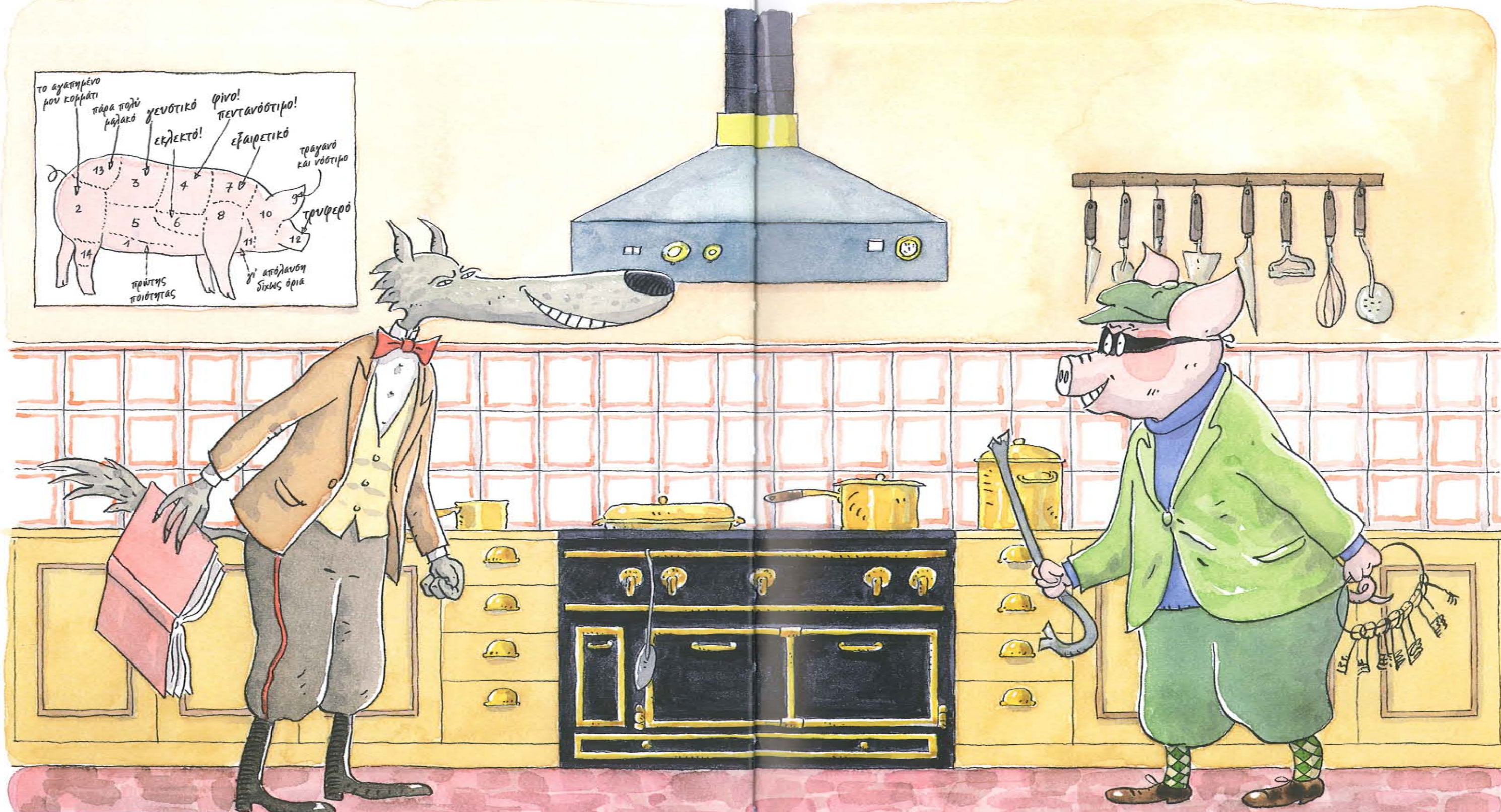
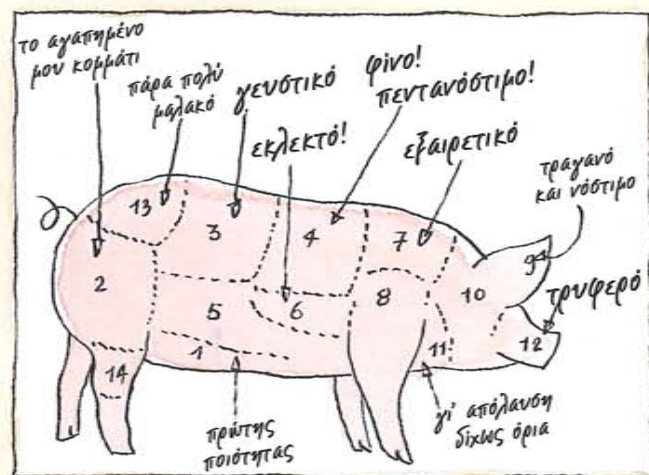
«Έχουμε συναντηθεί παλιά, μια φορά. Τι άσχημη ανάμνηση!» λέει ο Ιγκόρ.
 «Απαίσια ανάμνηση» προσθέτει ο Λεονάρδος.
 «Γιατί;» ρωτάνε ο Λουκάς και ο Μελέτης ταυτόχρονα. «Τι συνέβη;»

Ο Ιγκόρ αναστενάζει. «Λοιπόν, πολλά χρόνια πριν, πολύ πριν γεννηθείς, Λουκά, ετοιμαζόμουν να πάω στη δουλειά...»

Και ο Λεονάρδος συνεχίζει. «Κι εγώ πήγαινα στη δική μου δουλειά...»

«Και πέσαμε ο ένας πάνω στον άλλο».

«Η αντιπάθεια ήταν ακαριαία».

«Λοιπόν, για να λέμε την αλήθεια, σ' έπιασα και σ' έδεσα σαν ψητό.
Χαχαχα! Είχες τρομοκρατηθεί και με ικέτευες να σ' ελευθερώσω».

«Ψέματα! ΕΓΩ σ' έπιασα και σ' έδεσα σε μια καρέκλα.
Ωωω! Είχες ταραχτεί και φώναζες».

«Μη λες ψέματα! Ήσουν τυχερός που λατρεύω τα τρυφερά
και στρουμπουλά γουρουνάκια κι όχι τα μεγάλα σκληρόπετσα γουρούνια.
Αποφάσισα να σ' αφήσω να φύγεις αφού πρώτα σκάρωσα
μια ωραία φάρσα: σου έδωσα τον χάρτη του θησαυρού μου».

«Χοντρό ψέμα! Η αλήθεια είναι πως δεν θα δεχόμουν να σ' ελευθερώσω
αν δεν μου έδινες τον χάρτη του θησαυρού σου ως αντάλλαγμα».

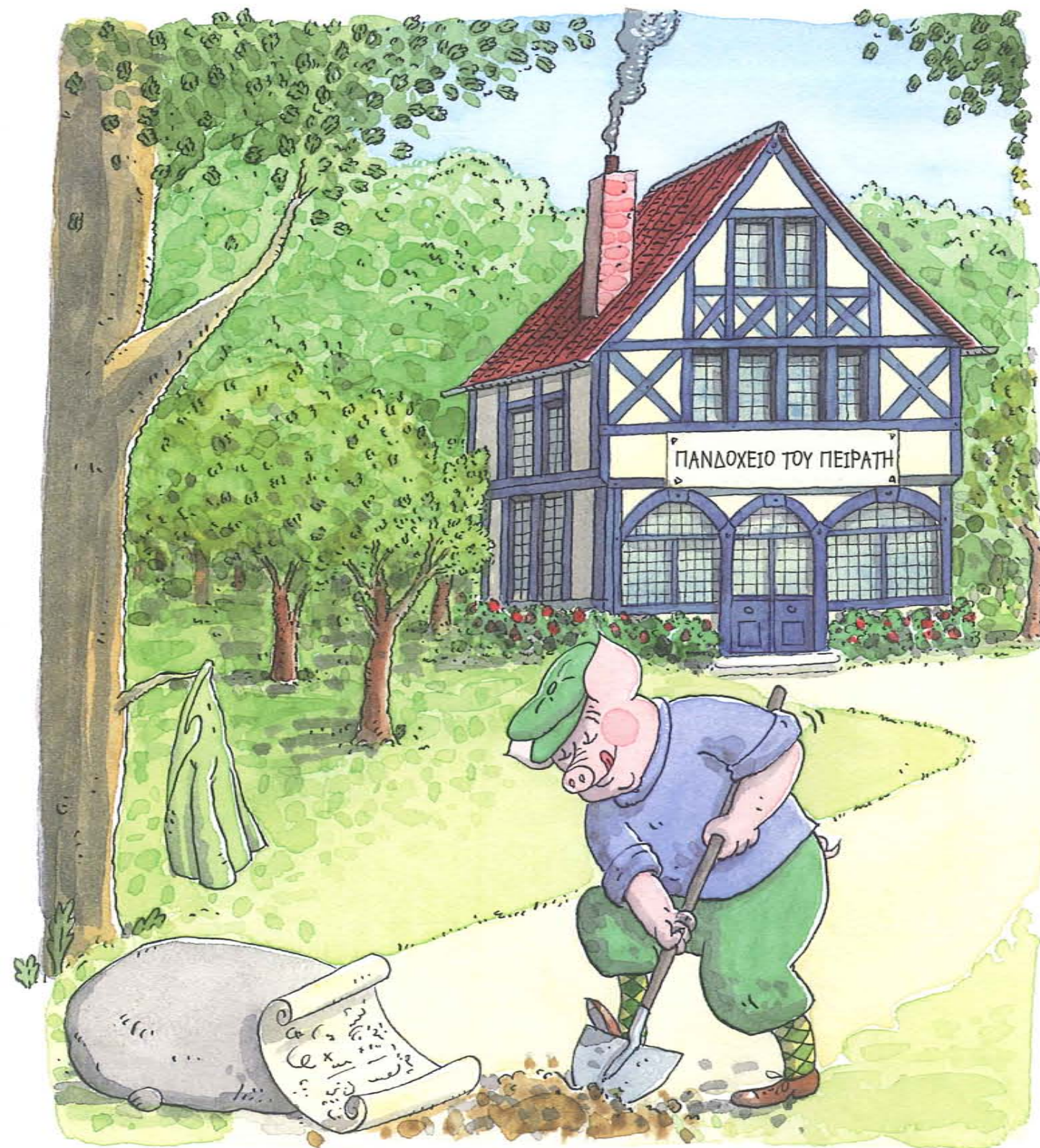
«Δεν έγιναν έτσι τα πράγματα· μας έχεις φλομώσει στο ψέμα!
Σε παρακολουθούσα όπως έφευγες με τον χάρτη στα χέρια.
Είχα πεθάνει στα γέλια».

«Εσύ! Εγώ σε παράτησα εκεί πέρα, σαστισμένο και λαχανιασμένο,
κι έφυγα κατενθουσιασμένος με τον χάρτη σου στα χέρια μου».

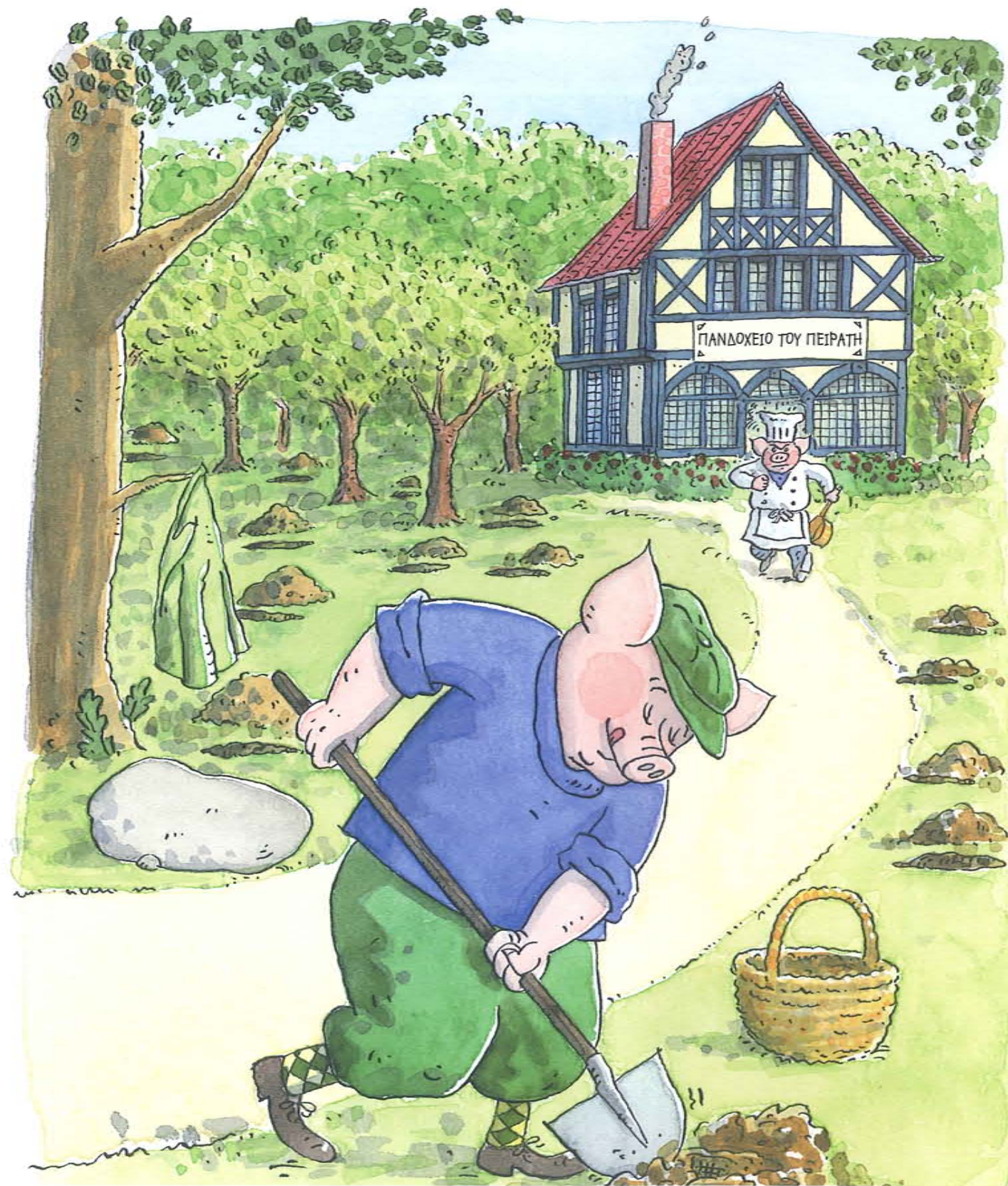
«Αχ, ανόητε κακομοίρη! Ο χάρτης ήταν ψεύτικος!
Όταν ήμουν παιδί, ερχόμασταν τότε τότε και τρώγαμε εδώ πέρα
με τον μπαμπά και τη μαμά μου. Και σχεδίασα αυτόν τον χάρτη
για να παίζουμε τους πειρατές εγώ και ο αδελφός μου».

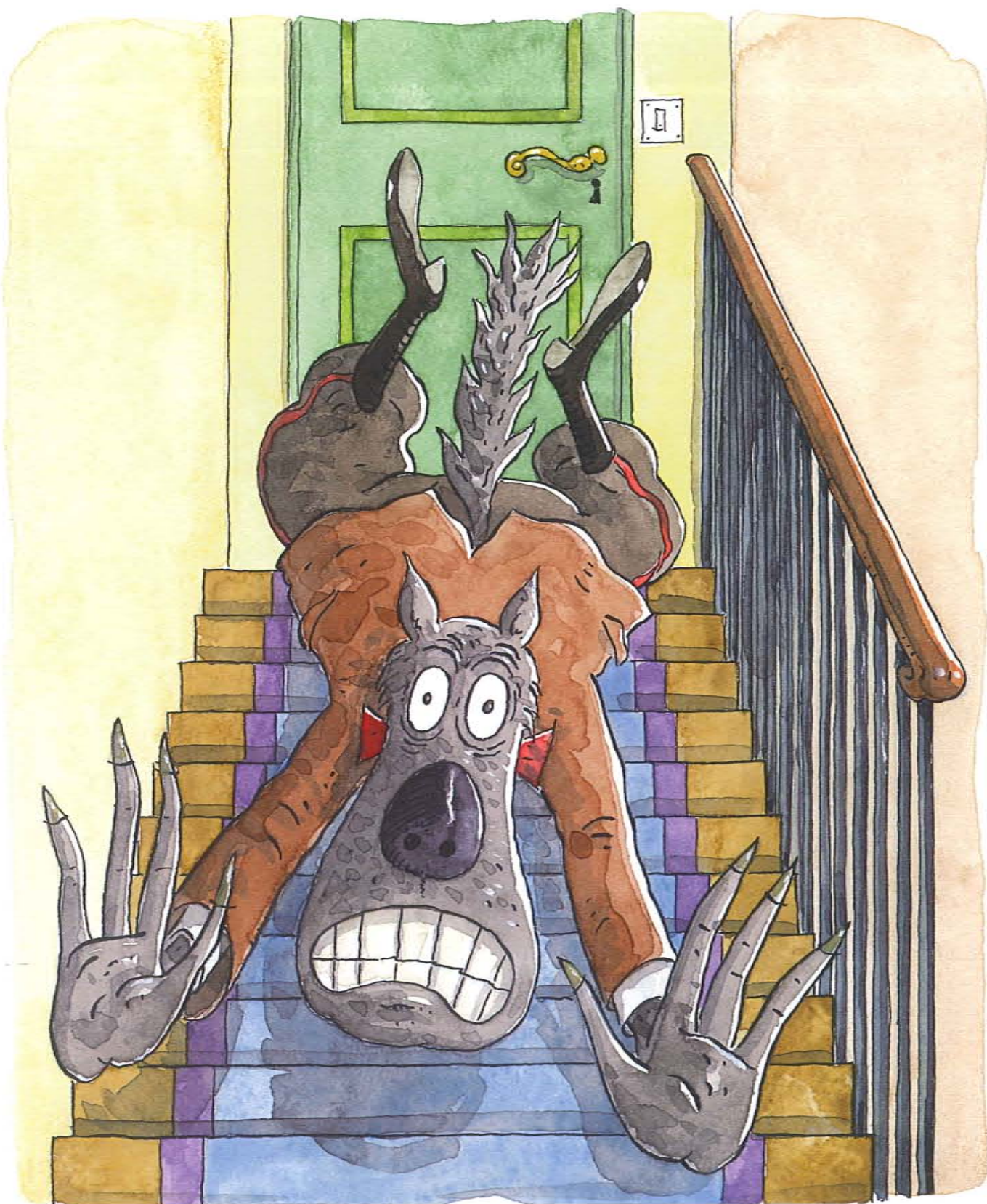
«Εξυπνάκια! Ο χάρτης σου ήταν ΠΟΛΥ σωστός! Δεν δυσκολεύτηκα να βρω το
πανδοχείο! Μόλις έφτασα, άρχισα αμέσως να σκάβω».

«Χαχαχα! Ήμουν σίγουρος. Έφτυσες αίμα και ιδρώτα ψάχνοντας
με τον χάρτη μου, ενώ εγώ... εγώ γελούσα, γελούσα...»

«Κι εγώ... έσκαβα, έσκαβα...»

«Γέλασα τόσο πολύ που έπεσα απ' τη σκάλα,
αναθεματισμένο γουρούνι!»

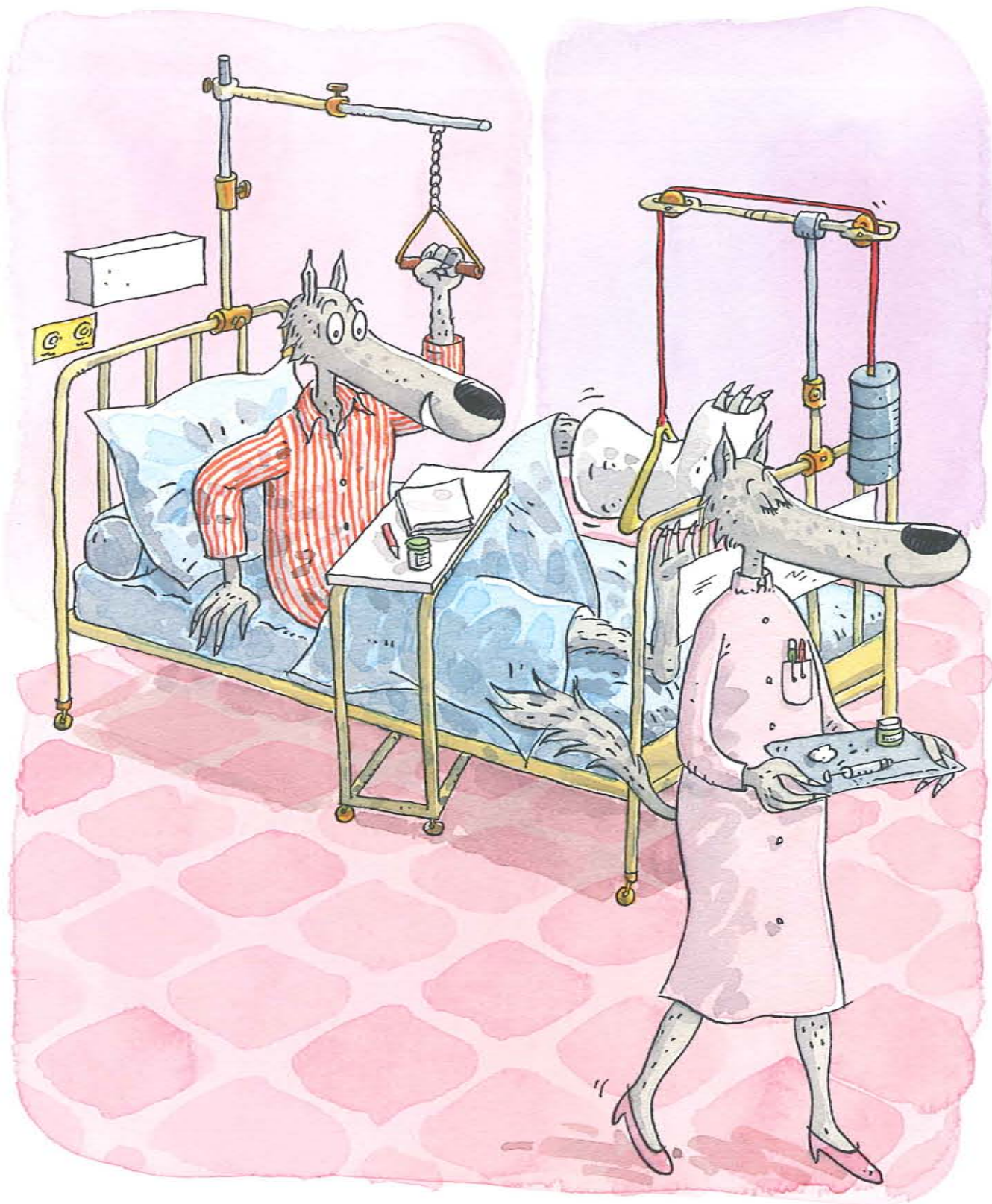
«Και ο πανδοχέας δεν χάρηκε καθόλου με τις τρύπες
που έκανα στη γη του, αναθεματισμένε λύκε!»

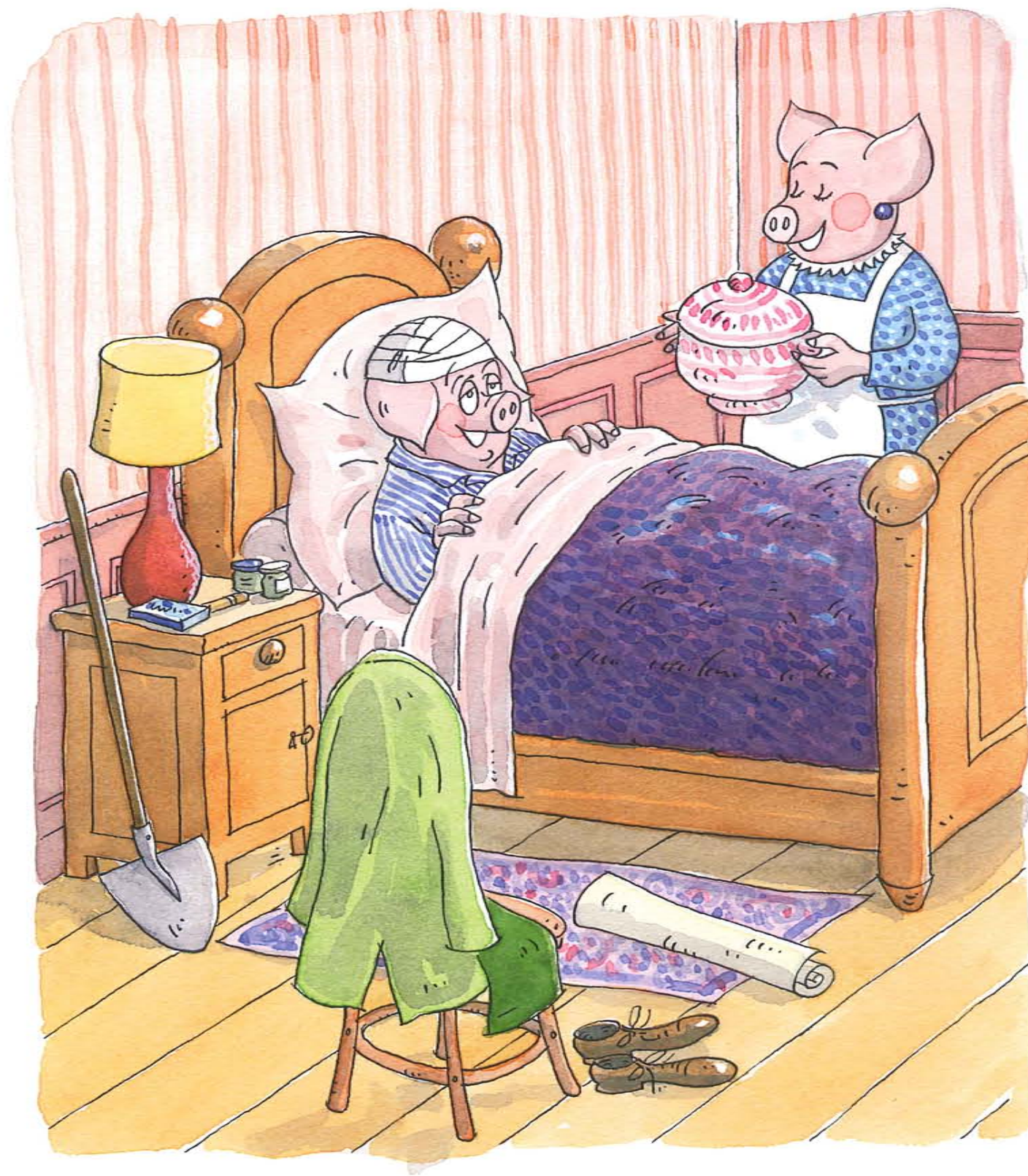
«Χαχα! Αυτό είναι μια παρηγοριά, όσο να πεις.
Αλλά δεν θα σε συγχωρήσω ποτέ που έσπασα
το πόδι μου εξαιτίας σου!»

«Αααα! Ο πανδοχέας λοιπόν με συγχώρησε... ναι,
βέβαια... όταν είδε όλες εκείνες τις τρούφες, τα νόστιμα μανιτάρια!
Αποδείχτηκε πραγματικός θησαυρός ο ψεύτικος χάρτης σου!
Αλλά δεν θα ξεχάσω ποτέ όσα υπέφερα εξαιτίας σου!»

«Σκεφτόμουνά συνέχεια πώς θα σ' εκδικηθώ! Ευτυχώς για σένα, στο νοσοκομείο δούλεψε η Βαλεντίνη, μια ευγενική νοσοκόμα!»

«Η Γαβριέλα, η κόρη του πανδοχέα, μ' έκανε να ξεχάσω το σχέδιό μου, να έρθω να σε μαυρίσω στο ξύλο! Είχες διαβολεμένη τύχη, να τα λέμε κι αυτά!»

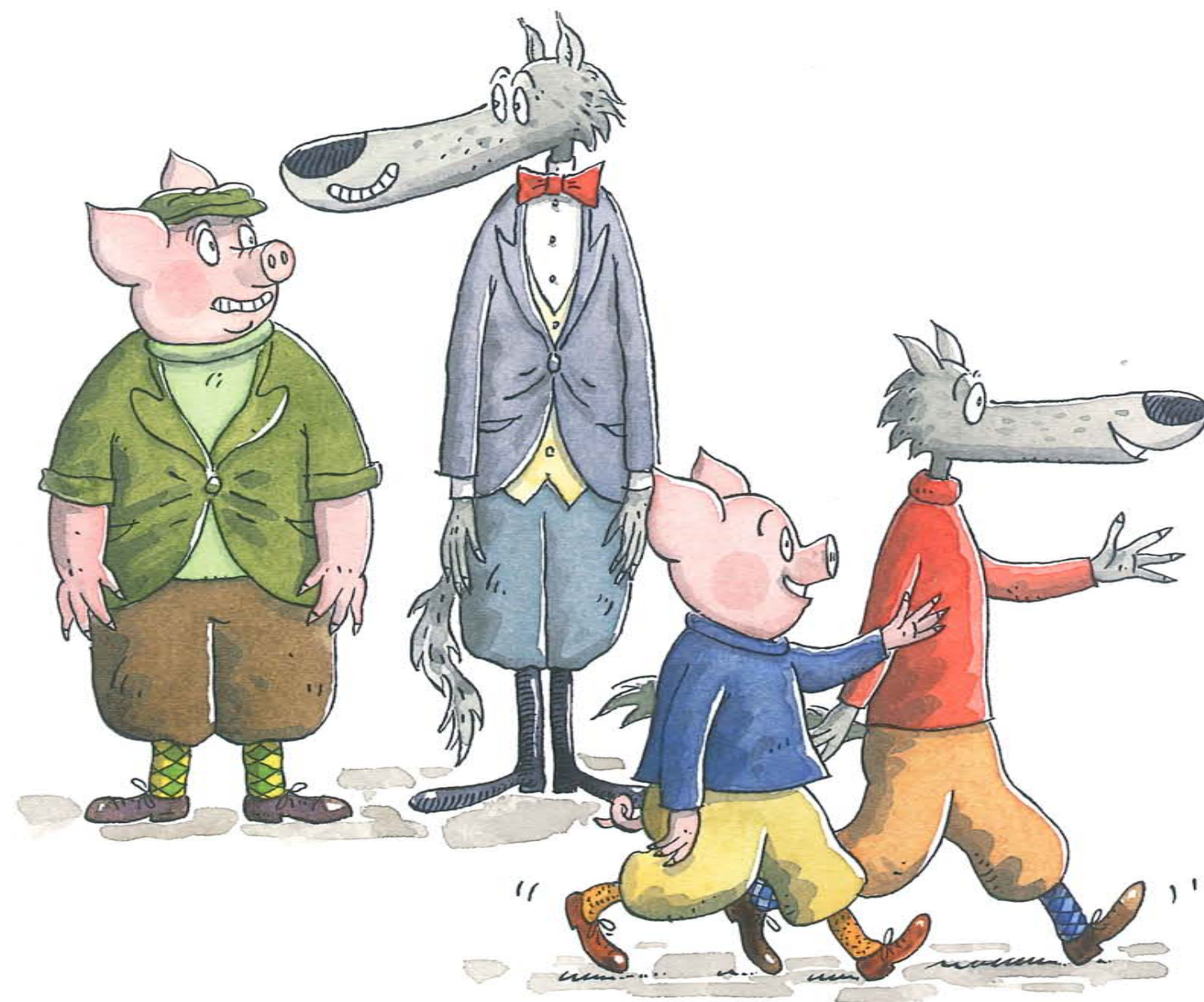
«Αλλά ποτέ δεν είναι αργά! Τι λες να εξηγηθούμε
 μια και καλή τώρα;» αναφωνεί ο Ιγκόρ.
 «Ωραία ιδέα! Ας το κάνουμε επιτέλους!» γρυλίζει ο Λεονάρδος.

«Μα... μπαμπά!» φωνάζει ο Λουκάς. «Δεν χρειάζεται να εξηγηθείτε!
 Χωρίς τον Λεονάρδο, δεν θα 'χες γνωρίσει τη μαμά, δεν το καταλαβαίνεις;»
 «Κι εσύ, μπαμπά, δεν το βλέπεις;» προσθέτει ο Μελέτης. «Χάρη
 στον Ιγκόρ γνώρισες τη μαμά!»

«Κι εμείς; Εμείς; Ζήτω! Χωρίς τον Ιγκόρ,
δεν θα 'χα γεννηθεί ποτέ!» αναφωνεί ο Μελέτης.
«Αλήθεια είναι αυτό! Χρωστάμε την ύπαρξή μας
στην τυχαία συνάντηση των μπαμπάδων μας!» λέει ο Λουκάς.

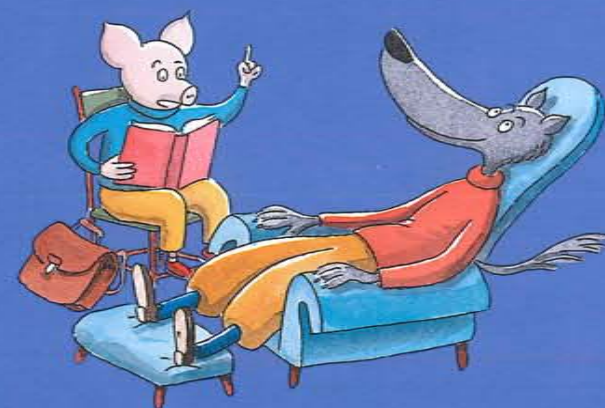
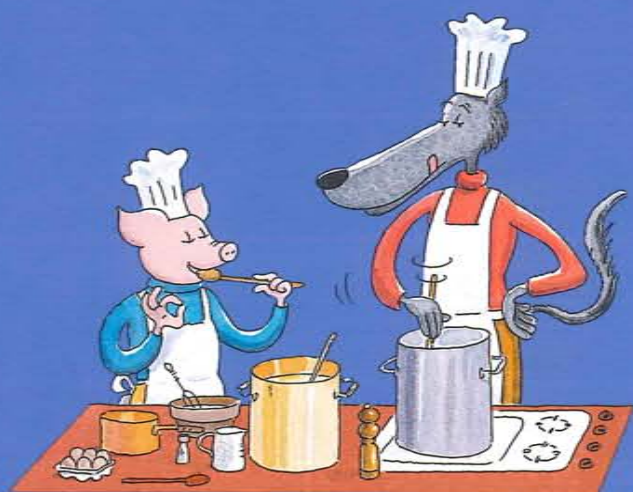
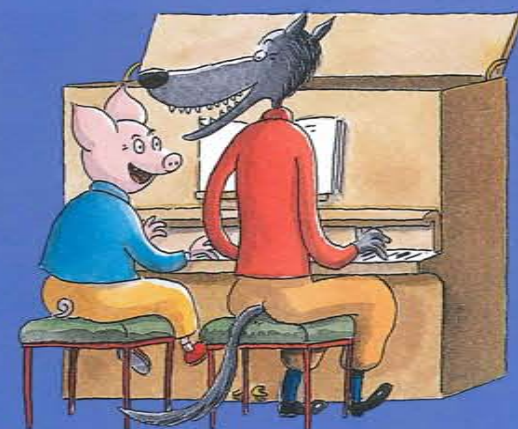
«Πρέπει οπωσδήποτε να το γιορτάσουμε»
φωνάζει ο Λουκάς.
«Ας πάμε στην κουζίνα, ν' ανάψουμε τον φούρνο...»
προτείνει ο Μελέτης.

Εκείνο το βράδυ, λοιπόν, περιστοιχισμένοι από τις οικογένειές τους,
σε ένα φαγοπότη με ζυμαρικά με τρούφες που είχαν ετοιμάσει οι γιοι τους,

ο λύκος και το γουρούνι εξηγήθηκαν επιτέλους για τα καλά!

ΤΕΛΟΣ

Δυο φίλοι, ο Λουκάς (ο λύκος) και ο Μελέτης (το γουρούνι)
κανονίζουν να συναντηθούν οι μπαμπάδες τους,
βρίσκονται όμως μπροστά σε μια μεγάλη έκπληξη!
Οι δυο γονείς τους έχουν ξανασυναντηθεί!
Και τι έγινε στη συνάντηση αυτή;
Α! Ο καθένας έχει τη δική του εκδοχή...

Έχεις τα βιβλία του Geoffroy de Pennart;

ISBN 978-960-569-927-7

9 789605 699277

Κωδ. μνηστής 12.498

www.epbooks.gr